

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1ste April 1899 til 31te Marts 1900.

Det Afsnit, som sattes under Forhandling, var det *Indenrigsministeriet* vedkommende: § 6 (se Tillæg A., Sp. 15 ff.) med Ændringsforslag Nr. 3 og 4 paa Udvalgets Liste (se Tillæg B., Sp. 441—444) samt Ændringsforslag Nr. 1 uden for Listen (se foran Sp. 1813—14) og tilhørende Dele af Betænkningen Nr. 9—20 (se Tillæg B. Sp. 131 ff.), Lovforslagets § 19 (se Tillæg A., Sp. 71 ff.) med Ændringsforslagene Nr. 15—34 paa Udvalgets Liste samt Nr. 2 uden for Listen (se foran Sp. 1813—14), hvortil hører af Betænkningen Nr. 46—63 (se Tillæg B. Sp. 187 ff.), Lovforslagets § 26 II. (se Tillæg A., Sp. 235 ff.) med Ændringsforslag paa Udvalgets Liste Nr. 180—183 (se Tillæg B., Sp. 481 ff.) samt Ændringsforslag af Bluhne uden for Listen (se Sp. 1933—1934). Hertil hører af Betænkningen Nr. 199—203 (se Tillæg B., Sp. 373 ff.), Lovforslagets § 27 II. samt III. b., 4 og 5 (se Tillæg A. Sp. 259 ff.) med Ændringsforslag Nr. 242 og 243 paa Udvalgets Liste (se Tillæg B., Sp. 497—98), samt Ændringsforslag Nr. 10 uden for Listen (se Sp. 1815—16). Hertil høre af Betænkningen Nr. 247—54, samt 258 og 259 (se Tillæg B., Sp. 415—26 og 427—30):

Ordføreren (C. Hage): Siden vi forleden Dag tilendebagte Forhandlingerne om Justitsministeriets Budget, have vi behandlet de Dele af Finanslovsforslaget, hvor den Meningsforskel fremtræder, som bunder i dybere politisk Uoverensstemmelse. Vi vende nu tilbage til de Afsnit, hvor denne Uoverensstemmelse ikke viser sine Virkninger. Paa hele den omfattende Kreds af Emner, som henhøre under Indenrigsministeriet, vil man finde, at der helt igennem er i det væsentlige Enighed, saavel mellem Finansudvalgets Medlemmer indbyrdes som mellem Udvalget og Regeringen. Det er kun faa og smaa Punkter, paa hvilke der fremtræder Meningsforskel. Jeg skal nu gennemgaa de under Indenrigsministeriet henhørende Afsnit af Betænkningen, og jeg skal, som jeg plejer, saa vidt mulig gøre dette kort, hvilket efter min Erfaring ogsaa stemmer bedst med Tingets Ønsker. Der er jo ingen Grund til at dvæle vidtløftig ved en Række Enkeltheder, ofte omhandlende rene Bagateller, hvorom alt fornødent i Reglen kan

læses i de udførlige Motiveringer, som findes i Betænkningens Bilag, og som ofte er langt vidtløftigere end dem, der ere givne om ganske tilsvarende Emner i Anmærkningerne til selve Finansloven. Jeg skal begynde med at omtale § 6. Først Statsbanerne. Ærede Medlemmer ville straks blive opmærksomme paa, at der til hele dette Afsnit overhovedet ikke er stillet noget Ændringsforslag. Statsbanedriftens Regnskab blev første Gang optaget paa Finansloven for 1893—94 i Henhold til den Aaret i Forvejen vedtagne Lov om Ordningen af Statsbanedriften. Efter at dette meget betydelige ny Emne var blevet indført paa Finansloven, blev det i Finansudvalget gjort til Genstand for en omhyggelig Undersøgelse, og navnlig enkelte Medlemmer udførte derved et betydeligt og fortjenstfuldt Arbejde, jeg skal saaledes nævne det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (Neergaard). Dette Arbejde har utvivlsomt været til stor Nytte med Hensyn til at klargøre baade for Udvalget og for Administrationen de Synspunkter, ud fra hvilke man i forskellige Henseender ønskede Budgettet affattet. Men samtidig siger det sig selv, at den Kritik, der herigennem kunde udgives over Banners Administration, i det væsentlige maatte blive en formel Kritik, en Kritik paa Papiret. Der blev i de første Aar stillet et betydeligt Antal Ændringsforslag, som i finansiell Henseende dog i Reglen kun drejede sig om Smaasummer; men komme til Bunds i det væsentlige ved Driftens Ledelse, i hele den praktiske Side af Sagen, hele den Maade, hvorpaa Administrationen føres i Henseende til Økonomi og forstandig Omhu i alle Enkeltheder, er en Opgave, som vi maatte erkende at ligge uden for Finansudvalgets Evner. Naar der i Aar ikke er stillet noget Ændringsforslag, saa er det, fordi de Ønsker med Hensyn til Budgettets Opstilling, som Udvalget ved sine tidligere Ændringer har givet Udtryk, nu efterhaanden ere tagne til Følge; ved at gennemgaa Budgettet, saaledes som det foreligger i Aar, har man i denne Henseende ikke fundet synderligt at udsætte. Foruden at have den Betydning at klargøre, hvorledes man ønskede Budgettet affattet, indeholdt de Nedsættelser, som foretoges af Finansudvalget, i sig selv tillige en almindelig Opfordring til Administrationen om at vise en forstandig Økonomi — al den Økonomi, som er forenelig med Driftens Sikkerhed og forsvarlige Udførelse. Det siger sig selv, at denne Opfordring falder ikke bort, fordi